

prvé stolice nedbaje tohoto zákonného předpisu o návrhu stěžovatelky bez slyšení odpůrce rozhodl, jeví se usnesení soudu první stolice, jakož i napadené usnesení soudu rekursního, které tohoto nedostatku neodstranilo, nýbrž bez ohledu na něj rozhodnutí ve věci samé obsahuje, protizákonným a bylo je proto k dovolací stížnosti Antonie B-ové na neprodloužení lhůty k podání žaloby zrušiti a rozhodnouti, jak se stalo.

Čís. 4457.

Pokud není dotčena předpisem Šu 67, odstavec první, ex. ř., platí i v exekučním řízení zásada Šu 524, odstavec druhý, c. ř. s., jmenovitě i jeho poslední věta, nepřipouštějící samostatného opravného prostředku.

(Rozh. ze dne 10. prosince 1924, R I 977/24.)

Do usnesení rekursního soudu, jímž byl v exekučním řízení přiznán dovolací stížnosti odkladný účinek, vznesen byl rekurs, jež Nejvyšší soud odmítl.

Důvody:

Proti usnesení, jímž bylo podle Šu 524 odstavec druhý c. ř. s. k návrhu nařízeno, že rekurs má odkladací účinek, není podle poslední věty tohoto místa zákona samostatného opravného prostředku. Je arci pravda, že otázka vykonatelnosti soudních usnesení je v exekučním řádu upravena odchylně od Šu 524 c. ř. s. a, pokud tomu tak jest, jest vzhledem k ustanovení Šu 78 ex. ř. na soudu, aby se řídil dotýcnými předpisy exekučního řádu, zejména předpisy Šu 67 tohoto zákona, podle nichž až do podání rekursu pokud se týče uplynutí lhůty rekursní podobně, jako v nesporném řízení (§ 12 odstavec první čís. pat. ze dne 9. srpna 1854 čís. 208 ř. z.), je zastavení výkonu usnesení věci volného soudního uvážení (§ 67 odstavec první ex. ř.), a podaný rekurs zastavuje výkon napadeného usnesení jen v případech v zákoně zvláště uvedených (§ 67 odstavec druhý ex. ř.). Ale jinak platí podle Šu 78 ex. ř. také pro usnesení vydaná v exekučním řízení ustanovení Šu 524 c. ř. s., nanejmé tedy i v tomto případě, kde rekurs byl podán, avšak podle zákona výkon usnesení nezastavuje, neboť případ ten není exekučním řádem zvlášť upraven ani v prvním ani v druhém odstavci Šu 67 ex. ř. Ustanovení Šu 42 čís. 7 a 8 ex. ř. nepřicházejí v úvahu, jelikož nejde o rekurs proti usnesení exekuci povolujícímu, ani o stížnost na postup při exekučním výkonu. Pokud však § 524 odstavec druhý c. ř. s. platí pro exekuční řízení, platí i jeho poslední věta, podle níž, jak shora uvedeno, samostatný opravný prostředek je vyloučen.

Čís. 4458.

Soud, vydávaje rozsudek pro zmeškání, není oprávněn prováděti důkaz spisem o jiné rozepři, jímž byl sice nabídnut důkaz, jenž však ne-

byl k žalobě připojen, ani při roku předložen; lhostejno, že ona jiná rozepře byla vedena u téhož soudu.

(Rozh. ze dne 10. prosince 1924, R I 982/24.)

Procesní soud první stolice uznal podle žaloby rozsudkem pro zmeškání. Odvolací soud zrušil napadený rozsudek a vrátil věc prvnímu soudu, by, vyčkaje pravomoci, ji znovu projednal a rozhodl.

Nejvyšší soud zrušil usnesení odvolacího soudu a uložil mu, by nehledě k zrušovacímu důvodu, o odvolání dále jednal a rozhodl.

Důvody:

Napadeným usnesením byl zrušen rozsudek prvního soudu vydaný pro zmeškání a věc byla vrácena do první stolice ku jednání a vynesení rozsudku, protože první soud při rozhodnutí právní rozepře nepřihlížel k obsahu spisu C 374/24, jímž žalobkyně nabídla důkaz o tom, že žalovaný jest otcem jejího dítěte, v únoru 1923 mimo manželství narozeného. Do usnesení toho stěhuje si žalobkyně právem. Žalovaný zmeškal první rok. Žalobkyně učinila návrh, by proti němu byl vydán rozsudek pro zmeškání. Bylo proto podle Šu 396 c. ř. s. přednesení o skutkových okolnostech dostavivší se žalobkyně vztahující se ku předmětu právní rozepře pokládati za pravdivé, pokud nebylo vyvráceno předloženými důkazy. Ale spis C 374/24 nebyl soudu předložen, nýbrž byl jím jen nabídnut důkaz o oné skutečnosti důležité pro rozhodnutí sporu. Soud nebyl proto oprávněn prováděti důkaz tímto spisem, jenž při žalobě nebyl a ani při roku stranou nebyl předložen a jež by si musel teprve opatřiti, kdyby ve sporu nabídnutý důkaz jím byl připustil. Řízení před prvním soudem není tedy vadným proto, že soudce spis C 374/24 neopatřil si z úřední moci a nehodnotil jeho obsah, k čemuž podle zákona nebyl vůbec oprávněn. Nemá proto napadené usnesení v zákoně opory a nemění na tom ničeho, že právní rozepře C 374/24 byla zahájena u téhož soudu, neboť tím nestal se obsah tohoto spisu skutkem vůbec známým (§ 269 c. ř. s.), v kterémžto případě byl by býval soudce ovšem povinen k němu přihlížeti.

Čís. 4459.

I v řízení úpadkovém jest připustiti možnost nenahraditelné (těžko nahraditelné) újmy ve smyslu Šu 44 ex. ř.

(Rozh. ze dne 10. prosince 1924, R I 993/24.)

Žádosti správce úpadkové podstaty, by byla odložena dle Šu 42 čís. 1 ex. ř. exekuce na jmění úpadce až do rozhodnutí o žalobě dle Šu 35 ex. ř., soud první stolice vyhověl, rekursní soud žádost zamítl. Důvody: Exekuce může býti odložena jen tenkrát, jsou-li tu předpoklady v zákoně uvedené. Nejdůležitějším předpokladem jest, že zahájení nebo pokračování v exekuci je spojeno pro povinného s nebezpečím nenahraditelné nebo jen těžko nahraditelné újmy. Tento předpoklad není však v tomto případě